

Bàn chân thời gian cứ vùi vùi vàng đi qua, cuốn theo đó biết bao mùa xuân sang, biết bao mùa lá rụng, vùn vụt cả cây rừng cũng thay đổi theo dòng chảy của năm tháng, con người cũng thế! Vội mà có nhẽ ngẩng đầu, thời gian không thể xóa bỏ hay phai mờ đi được, đó là tuổi học trò với thơ y cô và mái trường thân yêu trong mỗi người. Đã rồi sau 30 năm, chúng tôi lại được trở về mái trường ngày xưa ỹ. Ba mươi năm, thời gian không quá dài nhẽ cũng chẵn quá nhẽ, để chúng ta cùng nhau nhìn lại nhẽ ng hoài niệm với thời cắp sách tới trường. Chúng ta cả hiên tại, không còn quá trẻ trung nhẽ tuổi đôi mươi, thay vào đó là nhẽ ng người đã thoát sự trường thành.

Lúc gặp lại thơ y cô, chúng ta chợt thấy ngỡ ngàng, chợt thấy đây thôi mà đã 30 năm rồi xa ngôi trường này, xa thơ y cô, xa tuổi học trò đẹp kỳ diệu... Dù là ai đi chăng nữa, mỗi chúng ta đều nghĩ rằng sự trường thành hôm nay có một phần rất lớn từ công lao thơ y cô đã tận tâm, tận lực dạy dỗ mình nên người:

“Dù cho tung cánh muôn phương

Ơn thầy, tình bạn, nghĩa trường không quên”

Gặp lại thơ y cô, bạn bè thuở trước mà sao lòng rung rung cảm xúc khó nói thành lời. Nhớ cái bắt tay cả tình thầy - trò, cả bạn bè sau bao tháng năm gặp lại thật ngỡ ngàng biết bao. Trong buổi gặp mặt cả “Ba mươi năm ngày trở về” ỹ là một ngày vô cùng đặc biệt cả câu học sinh lớp 12D khóa 1990- 1993.

Cm nh n 30 năm ngày tr v !

Vit b i Ban Biên T p

Th năm, 31 Tháng 8 2023 12:03 - Ln c p nh t cu i Th năm, 31 Tháng 8 2023 12:14

